

PAVEL MATUŠKA * 1944 Třebechovice pod Orebem

Narodil se v roce 1944 v Třebechovicích pod Orebem. V roce 1962 maturoval na SPŠ strojnické v Rychnově nad Kněžnou. Jako výtvarník propagace začal pracovat v roce 1967 v královéhradecké Fotochemě a postupně pak v několika dalších podnicích. V letech 1976 - 1979 absolvoval šestisemestrální Studium teorie a praxe grafiky periodik při Fakultě žurnalistiky UK v Praze. Výtvarníkem na volné noze v oboru reklamní grafiky, ilustrace a kresleného humoru se stal v roce 1984. Svůj kreslený humor publikoval od roku 1980 v domácích novinách a časopisech, a brzy se zařadil mezi filozofující karikaturisty po bok Borna, Bartáka, Slívy, Jiráňka, Renčina, Hrubého, Pálky a dalších. Ilustroval několik knížek a jeho kresby po léta otiskoval švýcarský humoristický časopis Nebelspalter. Jeho práce jsou zastoupeny ve sbírkách pořadatelů mnoha mezinárodních soutěží a festivalů kresleného humoru, na kterých také získal řadu ocenění. Z těch nejvýznamnějších např.: 1980 - Prix Excellency Tokio (Japonsko), 1985 - Zvláštní cena poroty Marostica (Itálie), 1986 - Zlatá medaile Varaždin (Jugoslávie), Prix du graphisme Anglet (Francie), 1987 - 3. cena Beringen (Belgie), 1988 - 3. cena Montreal (Kanada), 1989 - Prix Press Jury Knokke-Heist (Belgie), Grand Prix Riga (Lotyšská SSR), 2. cena Kragujevac (Jugoslávie), 1990 - Press Prize Beringen (Belgie), 1991 - Prix Town Harelbeke (Holandsko), 1993 - Prix Municipality of Sincan Istanbul (Turecko) a řada dalších. Četná ocenění získal i na domácích soutěžích a přehlídkách (stadion Praha, Humorest Hradec Králové, Bienále Písek aj.). V roce 1990 vydal vlastní knížku kresleného humoru Žiju, povolení mám, v roce 2006 velkou monografií Usmívání - kresba / malba / řezba. Uspořádal více než padesát samostatných výstav výtvarného humoru a zúčastnil se stejného počtu výstav skupinových, spolu s dalšími autory. V současné době se vedle reklamní grafiky stále více věnuje volné tvorbě - malbě a řezbě. Vyměnil čtvrtku, pero a tuš za plátno, štětce, barvy a dláta a lipové dřevo. Ale ani ve svých obrazech a dřevěných plastikách však neopouští svou filozofickou základnu - humor. Jeho zálibou je cestování, turistika a fotografování. Uskutečnil mnoho poznávacích cest po celém světě. Je členem Unie výtvarných umělců ČR.

Žije a pracuje v Třebechovicích p. Orebem, 503 46, Svatopluka Čecha 501, tel.: 495 592 222, 723 545 401, e-mail matuska.pavel@atlas.cz. www.pavelmatuska.cz

Info
tel. 494 534 015
www.moh.cz, galerie@moh.cz
Výstava potrvá do neděle 15. června 2008
Otevřeno denně mimo pondělí
9 - 13 a 14 - 17 hodin

MUZEUM A GALERIE ORLICKÝCH HOR
V RYCHNOVĚ NAD KNĚŽNOU

Orlická galerie

Vyměnění z hyperříje, akryl 2005

Pavel Matuška USMÍVÁNÍ MALBA / KRESBA / ŘEZBA

II. patro Kolowratského zámku v Rychnově nad Kněžnou
25. dubna – 15. června 2008

MUZEUM A GALERIE ORLICKÝCH HOR
V RYCHNOVĚ NAD KNĚŽNOU

si Vás dovoluje pozvat
do

Orlické galerie

na zahájení výstavy

Pavel Matuška USMÍVÁNÍ MALBA / KRESBA / ŘEZBA

které se koná
v pátek 25. dubna 2008 v 16 hodin
ve výstavních prostorách Orlické galerie
ve II. patře Kolowratského zámku

Výstavu uvede
**Miloň Čepelka, člen souboru Divadla Jára
Cimrmana v Praze**

V hudebním programu vystoupí
Salonní orchestr Antonína Urbana

Výstava potrvá do neděle 15. června 2008

Héj, slyšel! Tady zastaneme, je tu dobrý signál... akryl 2000

Jednou z velmi častých otázek při novinářských rozhovorech je otázka „Koho ze svých kolegů humoristů máte rád?“ s nevyslovenou, v řídkých případech drsnějšího řádu dokonce vyslovenou kontradikcí „vždyť jsou to vlastně vaši konkurenti...“. Že v našich (míněno evropských) médiích není místa pro kreslíře-humoristy nadbytek, toho si všimne i čtenář méně pozorný, pokud ho ovšem taková myšlenka vůbec napadne. Odtud zřejmě ta obava. Hůře už se vysvětluje jiný fenomén tohoto řemesla, osamělost. Samozřejmě, lidová představa humoristy je umístěna většinou do hospody, jejíž osazenstvo se smíchy válí po zemi, neboť uprostřed té slzíci vřavy sedí On a ta švanda z něj tryská jako víno z prostříleného sudu. Je to představa naivní a neplatí dokonce ani v případě vyhlášených šoumenů. Natožpak, když se jedná o humoristického kreslíře. Ten totiž sedí sám u svého pracovního stolu. Teda, ono to vypadá že tam sedí sám,

Čenemovské odpoledne u Letohrádku královny Anny, akryl 2007

Vernisáž, akryl 2007

ale ve skutečnosti mu přes rameno nahlíží všichni ti, kteří se snad už sto padesát let snaží vyjadřovat tímto způsobem. Z vlastní zkušenosti vás mohu ujistit, že to není žádný med poslouchat ty poznámky jako „Pche, tohle já už nakreslil v roce 1930...“, nebo „Tohle jsem viděl v časopise Punch před padesáti lety...“ a tak podobně. To si jeden panečku začne vážit těch, kteří bez ohledu na těch sto padesát let vykonané práce dokázali přijít s novým a zajímavým pohledem na svět. Mohu-li být osobní, to jsou lidé, udržující mou víru v pokrok a ještě mě rozesmávají, což považuji za dar největší. Kdepak konkurenti, tito zvláštní osamělí jedinci mi prostě pomáhají žít. Ono jich není na tucty, sem tam horko ťažko jeden. Ale Matuška k nim patří. Mám rád jeho kresby, obdivuji jeho dřevěné legrace a jeho nedávná výstava obrazů v Praze byla pro mne zjevením ze světa poetické srandy. Musím ovšem přiznat, že jeho tvorba v sobě ukrývá i nejeiden osten. Jsem člověk přejícný, ale občas mne nad jeho práci popíchne profesionální lítost – hergot, to je tak pěkný a jasný, jak to, že to nenapadlo mne? Naštěstí takhle netrpím často, to se mi stává jen u těch nejlepších.

Miroslav Barták, výtvarník - karikaturista (text z knihy Usmívání)

Pochod plagiátorů, akryl 2008